

Een plek om op adem te komen

Psalm 84

Liturgie openingsdienst van de vernieuwde kerkzaal van de protestantse gemeente te Jubbega:

Welkom
Lied 868: 1,2,5 (Lof zij de Heer, de almachtige koning der ere)
Begroeting
Opw. 167: 1,2,3 (Samen in de naam van Jezus)
Gebed
It ferliene
Schriftlezing: [Psalm 84](#)
Psalm 84: 1,2 (Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer)
Preek
Lied 704: 1,3 (Dank, dank nu allen God)
Tankwurd
Psalm 150: 1,2 (Loof God, loof Hem overal)
Collecte
Dankgebed
Hear wês mei ús oant in oare kear (Melodie Lied 416)
Zegen
Lied 415: 3 (Amen, amen, amen, dat wij)

Hier word je toch stil van.
Wat is het mooi geworden.
Al die kleuren. De warmte die de zaal uitstraalt. Echt schitterend.
Je kent het gewoon niet meer terug.

Wat is er een werk verzet door vele vrijwilligers.
En wat is dat ook een mooie tijd geweest.
Daardoor leer je elkaar op een heel andere manier kennen.
Er is hard gewerkt en ook veel gelachen.
Onderling werden natuurlijk ook heel wat grappen uitgehaald en de sfeer was bijzonder goed.

En dan is dit het resultaat en dat mag er echt zijn.
Het is in één woord: schitterend.

Nou kan ik me voorstellen, dat er ook iemand is, die denkt: *Ja maar, waarom doen jullie dat nou?*
Kan dat wel uit in deze tijd van bezuinigingen en van een dalend kerkbezoek?

Toch hebben we hier bewust voor gekozen.
En dat heeft alles te maken met wat er staat in de psalm, die we zojuist hebben gelezen.
Psalm 84.

In deze psalm gaat het om het diepe verlangen naar een thuis.
Naar een plek waar je je kunt nestelen en waar je je veilig voelt.

Voor de dichter van psalm 84 is dat de tempel, het huis van God.
Daar zijn de altaren. Daar wordt gebeden en gezongen.

Het is een bijzondere plaats, waar de dichter graag mag zijn.
Beter één dag in uw voorhoven dan duizend dagen daarbuiten, schrijft hij in deze psalm.

Deze man ervaart daar iets van God.
Het gaat het hem niet alleen om het gebouw, dat is ook fraai en heel mooi.
Maar het gaat hem vooral om Hem, die daar woont. Om de ontmoeting met de levende God.

O zeker, dat kan ook ergens anders.
God kun je ook ervaren in de natuur.
Of als je geniet van het leven.
Bij een glas wijn of een glaasje bier.

Maar daar kan het ook.
In de tempel.
Dat is een plaats, die voor hem heel waardevol is.
Een plaats die veel in hem losmaakt.

Er zijn soms van die plekken, die heel bijzonder zijn en waar veel herinneringen naar boven komen.
Zo las ik een verhaal over een opa, die vaak verhalen vertelde aan zijn kleinkinderen. Dat ging hem goed af en de kleinkinderen hingen dan gewoon aan zijn lippen.
Nou deed hij dat altijd vanaf de derde trede van de trap.
Dat had natuurlijk ook de vierde of de vijfde trede kunnen zijn, maar deze opa zat steevast op de derde trede van de trap.
Als hij daar ging zitten, dan wisten de kleinkinderen wat er ging gebeuren. Opa gaat een verhaal vertellen.
Bij die derde trede gebeurde er niet alleen iets met die kleinkinderen, maar er gebeurde ook met hun opa. Daar kwam hij in zijn rol als verteller. Vanaf die derde trede keek hij in de ogen van kleinkinderen. Daar gebeurde dan iets bijzonders. Die verhalen, die kwamen daar tot leven. Dat sprak tot de verbeelding en dat was echt van hun.

De kerk zou je in zekere zin wel kunnen vergelijken met die derde trede.
Dat kan een plek zijn, die iets met je doet.
Een plek waar herinneringen naar boven komen als je doopvont ziet of het kruis.
Een plek waar de oude verhalen tot leven komen en tot de verbeelding spreken.
Een plek waar je een andere rol mag spelen. Want daar word je hoorder en zanger, bidder en gever, denker en ontvanger.
Zo'n gebouw en die ruimte brengen je dan in de stemming.
Het is plek van ontmoeting.
Een plek waar plaats is voor al je gevoelens. Een plek voor je blijdschap en ook voor je verdriet.
Een plek die iets doet met je innerlijk. Je wordt daar gevoed, geraakt, aan het denken gezet.

En nogmaals, dat kan ook op andere plaatsen gebeuren.
Maar hier kan dat ook.
Als een zin uit een preek blijft hangen.
Of als een regel uit een lied je raakt.
Als je hier elkaar ontmoet en de vreugde en het verdriet met elkaar deelt.
Dat doet goed.

Ik hoop dat ook deze kerk zo'n plek zal zijn.
Een plek om op adem te komen.
Een oase in de woestijn, waar je je accu weer kunt opladen.
Een plek waar je je thuis voelt en waar iedereen welkom is.
De mus, de zwaluw, ouderen, jongeren, opgewekte mensen en geknakte mensen.
Een plek waar je leven even in ander perspectief komt te staan.

In psalm 84 wordt God een zon en een schild genoemd.
Dat zijn prachtige beelden. Dan gaat het om licht, om warmte en om bescherming.
Dat hè, als je dat hier kunt ervaren, dan wordt dit gebouw als die derde trede van de trap.

Er is hier wat afgepreekt.
In dat stukje "It ferliene" kwamen heel wat dūmny's voorbij.
De één is zus en de ander is zo.
De éne preek spreekt je meer aan dan de andere.
En het kan ook gebeuren dat je de volgende dag niet meer weet, waar de preek over ging.

Ik moet dan vaak denken aan die ouderling, die zei: *Ach, als ze mij vragen, wat ik gisteren gegeten heb, dan weet ik dat vaak ook niet meer. Maar één ding weet ik wel. Ik ben er door gevoed.*

Laat deze plek zo'n voederplaats zijn.
Een voederhuis voor allerlei soorten vogels.
Grote vogels, kleine vogels, bonte vogels en vreemde vogels.
We komen hier samen om gevoed te worden en om gesterkt weer verder te gaan en om je werk weer op te pakken. Thuis, de opvoeding van de kinderen, op het kantoor of in de bouw. Want daar staat deze plek niet los van. De lijnen lopen door van hier naar je alledaagse leven.

Om het met de woorden van deze psalm te zeggen: We mogen hier iets ervaren van God als een zon en als een schild. Dat nemen we ook mee en dat geven we ook door om ook voor de mensen om ons heen een zon en schild te zijn.

Daar kan deze plek bij helpen en daarom hebben we deze kerkzaal gerenoveerd.
Vanuit het verlangen naar de ontmoeting met de levende God.
En in het vertrouwen dat dit een plek zal zijn, waar mensen op adem kunnen komen.

Amen

Piet Hulshof
Jubbega, zondag 16 maart 2014